

[**LUFT** *sb m*

luft, loft.

G sg l(o)ftu.

Sł stp, Cn brak, Linde także XVII – XVIII w.

Dopływ świeżego powietrza, przewiew: Oto żywot moy ięst iáko wino przez loftu [En venter meus quasi mustum absque spiraculo]/ á iáko nowe naczynia ktore fie od niego pukáią. BibRadz Iob 32/19 (Linde s.v. luft).

W przen:

Wyrażenie: »niebieski luft«: Stań trošzkę prošzę cię przy tych kupeczkách kwiatkow. Pátrž łobie iáko on iákoby z kubká rošćie/ ten z pošzew idžie/ trzeći w perły wyłkákuię [...] Náwet/ co to zá ták mocny zapách: co zá przcnikáiący duch: y nie wiem co zá część niebieskiego lufftu z wyłoká łpułzczona: Nie dármo niektorzy z łácińłkich Poetow wymyšlili/ że fię niektore kwiatki z łoku y krwie niešmiertelnych Bogow porodžily. LipsPiotr 85.

HJ